

Hoi! Mijn naam is Francis van den Brink, een naam die ik met trots draag omdat ik hem geërfd heb van mijn opa. Niet alleen mijn naam heb ik van hem meegekregen – ook een fascinatie voor woorden, zinnen en taligheid. Die passie heeft mij gebracht bij mijn huidige studie, Taal- en Cultuurstudies: een brede studie die de mogelijkheid biedt om van elke studie binnen de geesteswetenschappen vakken te volgen. Vorig jaar heb ik impulsief colleges bij een vak theaterwetenschappen bijgewoond en hoewel ik voorheen totaal onbekend was met theater, ben ik sinds dat vak enthousiast geworden! Vanaf toen is het vlug gegaan, want dit jaar loop ik zowaar stage in het theater als Kikker Kijker, bij programmeur Jolie Vreeburg.

Als het gaat om smaak, merk ik dat ik bij tekstvoorstellingen wat rechter op mijn stoel ga zitten. Ik vind het interessant om dansvoorstellingen of performatieve composities te zien, maar het zal geen verbazing wekken dat mijn uiteindelijke voorkeur bij een voortreffelijke tekst ligt.

Mijn Vader bijvoorbeeld, de toneelbewerking van Toon Tellegens gelijknamige boek. Ik genoot van de creatieve taal waarmee Sacha, Jos en Thomas een vertederend beeld van een vader-zoonrelatie op toneel te zetten. Het was tegelijkertijd aandoenlijk en scherpzinnig, simpel en veelzeggend.

Maar niet alleen de tekst doet mij glimlachen als ik terugdenk aan de voorstelling: ook hun gebruik van voorwerpen was fenomenaal. Een menigte dokters werd uitgebeeld met witte jassen, borden en een rol Tork papier. Toen de invasie dokters vervolgens werd weggejaagd door de boze vader, was de woede van de vader goed zichtbaar in de rol papier die aan stukken gescheurd werd. Of het bord dat aan diggelen dreigde te vallen. De attributen van de voorstelling waren humorvol en vindingrijk ingezet en het zijn dit soort voorstellingen die voor mij bevestigen waarom ik een avond naar theater ga – in plaats van met een kop thee bij de kachel een boek te lezen. Een tekst die visueel tot leven komt, is een aangename ervaring die ik alleen terugvind in het theater.

Ik hoop komend jaar te groeien in het beoordelen van theater en het constructief communiceren van mijn mening, analyses en ervaringen. Dus als je me in het theater tegenkomt, vraag me gerust naar mijn mening! Oefening, zeggen ze, baart kunst :).

